

Heinrich Rahn

**Rector Academiae Rostochiensis, Henricus Rhane, I. U. D. & Pofess. P Ad Piam
Ministerii Angelorum Meditationem Omnium ordinum Cives suos serio ac
peramanter invitat**

Rostochi[j]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734612842>

Druck Freier Zugang

Ru. Progr. 1638

- 1) Johannes Kleinschmid
- 2) Heinrich Rahne
- 3) Johannes Kleinschmid
- 4) Heinrich Rahne
- 5) Heinrich Rahne
- 6) Johann Musrodte

2
160.
RECTOR
Academiae Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Pofess. P
Ad
PIAM MINISTERII
ANGELORVM
Meditationem

13
*Omnium ordinum Cives suos serio ac per-
amanter invit.*

ROSTOCHI,

Typis Nicolai Kilii, Academ. Typogr.

ANNO MDCXXXVIII

1638 M 113

On levis caussa est, Academia Civis, quod cum alma matre nostra institutum, Christiano more in hunc diem observamus; ut, quemadmodum ad singula majora ceremoniarum nostrarum sacra admonere vos pietatis ex hac tabula consuevimus, ita quoque praesenti MICHAELIS, sive potius aeterni illius & coelitus demissi Archangeli festo die, ad seriam Angelorum divinaeque tutelae meditationem vos cohortemur. Cum enim tribus illis solennitatibus revocare in memoriae coelestia in vos beneficia, tum id praecipue exponere solemus; quemadmodum ex Satanae mortis ac inferni potestate ereptis deinceps vivendum sit, ne post foederis gratiam sanguine ipsius Dei obsignatam scientes volentesque nuncium remittamus operaruro in nobis Spiritui sancto, & per malarum cupiditatum foeditates ad Diaboli regnum ultro eamus praecipitis, istaeque admonitiones tanto magis necessariae sunt, quia & propter recuperandam salutem nostram stupenda illa Dei patris misericordia tam durum atque inauditum

tum opus cum filio suo unigenito peregit; & nihil audacius etiamnum impiatur, quam quod irriso projectoq; & omnibus modis illulo salutis negotio, per istam vitæ nostræ perversitatem, quasi ægre facturi Deo avertimus nos in amplexus infernales, mortiq; æternæ committimus ac dicamus. Nam quid æque nos aut tenet sub regno Satanæ, aut retorquet, præterquam quod ad delicta nostra audienda tam immites, ad emendanda tam duri, ad acuenda tam protervisumus? His autem gradibus quomodo recta magis descenditur in fauces aperientis sese dudum inferni, & quid est, quod olim damnati aliud intra supplicia sua debacchabuntur, quam in Deū blasphemias, in pios convitia atq; dirarum plaustra? Ecce autem iram Dei tot plagis apud nos etiamnum sævientem, & ad maiora quotidie ad eptam causas! De luxu diximus tum veterum, tum nostro ipsorummet, de avaritia, immiseri cordia, de ijs omnibus, quæ nos projiciūt à facie Dei & condemnant. Negate qui audetis, & conscientiam ut frontem, perfricate, tamen coram Deo, cui impietas aliqua tegere se nihil potest, omnes nos esse mementote. Circumspicite autem miseras communis patriæ & hanc ipsam regionem; & quærite propter quid ejecti ex splendidis sedibus magni quiq; exulum facta plena o-

Bbbb 2

omnia

omnia, ipsa coelō minata culmina subversa ac dis-
jecta sunt? Domos quoq; nostras, quæ in rudera
quotidie desinunt, non videte, sed meditamini,
& quare dominos suos illæ exspuerint, hoc me-
ditamini? Cogitate direptiones, tormenta, ca-
des, quibus exercuiatur tota regio nostra; cogi-
tate ignes & incendia, quæ quotidie urbi vestræ
ostenduntur. Et cum hæc omnia, uti decet cō-
tritos poenitentium Spiritus, non obiter sed
ex animo contemplati fueritis, tum verò descē-
dite in vos, & cogitate quales eos esse oporteat,
qui ista cupiant evitare, quæ in aliis pro exemplo
tam miserabili nobis proposita sunt. Minime e-
quidem obirasci nos oportet, cum istarum metu
atrocium poenarum, ad salutem nostram excla-
matur, cum peccata deteguntur cum tundimus
præcordia atq; everberamus: Hæc sanitas no-
stra, hæc medela, hæc futurorum cautio est. Re-
vocamur enim ab operibus tenebrarum, ab ser-
viture ac stipendio peccati, ab horrore mortis
æternaq; nocte. Tanta negotij lusus nullus,
nullum hic cordato viro convitium, nihil op-
probrij nihil contumeliæ erumpit; molesta ipsi
atq; ex animo exosa est obdurata pravitas & ista
imminētis undiquaq; calamitatis nostræ supina
prorsus ac stupenda incogitantia. Hoc, hoc illud
est, quod queritur, hoc est, quod dolet, quod ar-
den-

dentissime deprecatur. Eant ergo ulcerati pe-
ctoris nonnulli & cum suam vitæ turpitudinem
fermè jam in publico expositam ipsi amplius ne-
scire non possunt, tum sese exacuât primum irâ,
deinde incitent atq; infligent uxores, ut domi ac
foris impune linguam suam exerçant, ultraq; se
Dæmones futuras hinc inde denunciare etiam
non vereantur. Quis potest illos illasq; hoc in-
sanctissimo Archangeli MICHAELIS festo rectius
admonere, quam ut primum omnium cogitent,
quodnam proeliū in coelis factum, & quis hostis
fuerit. Ille scilicet ipse magnus Draco, serpens
antiquus, qui vocatur Diabolus & Satanus. Hic
est ille impurns Angelus, qui in terras projectus
instar leonis rugientis circumit nos quotidie,
ac quærit, quem devoret. Id igitur ut fiat, hic est,
qui nos tantopere livore, ira odio & cetera omni
peruersitate tentat, implet, obdurat, iisq; cū cri-
minibus insidiator ex omnibus cuniculis pro-
rumpit. Quem contra, utpote omnis mali fa-
cem ac furiam, quotidie precari nos Salvator ius-
sit, *Libera nos, Domine, à Malo*; & ad quem vin-
cendum parturire natura pariter & coeli, ipseq;
nasci Deus, capi, servilemq; in modum exerucia-
ri debuit. Qui cruentæ istius victoriæ tum ma-
teria, nunc inspirat ac sufflat homines, ut secum
adversus Agnum Dei, illiq; ipsi Antichristi sint;

hostes non tantum Redemptoris, sed suorum i-
pforummet. Neq; tamen desistemus sectarii-
stum tortorem & carnificem animarum nostra-
rum? &, cui renunciavimus solenni ceremonia,
ejus opera perjuri facitabimus, nos ipsos pro
Diabolo illis minitantes, qui ejus regnum sub-
vertere conantur? Quod si apud nos hodie-
niustius & gloriosissimi proelii meditatio esset,
gratularemur omnibus bene pieq; defun-
ctis; quia letentur jam coeli & qui habitant in
ijs; nos vero magna cum pietate atq; attentio-
ne, cum metu utiq; & terrore Diabolum obser-
varemus, quia ad nos coelo ejectus descendit, &
pro brevi tempore, quod habet, ingentes iras ge-
rit, ipsos etiam, si fieri possit, electos seducturus.
Ergo cum magna vox coelis audita est, *Ne habi-
tatoribus terra & maris*, nunc quidem nos tam
Giganteo ausu ultro profitebimur futuros, qui
cum Dracone illo expulsi ac deturbati simus?
Scilicet ista poenitentiae praedicatio Diaboli re-
gno non eripiet nos, sed mancipabit? atq; ad
proditoris Judae exemplum, postquam conspi-
cui facti sumus, & nostra nos impatientia ac do-
lor demonstrarunt, ingredientem tum Satanam
recipiemus, ut, quod facimus, citius faciamus?
Nolite, o boni, nolite, immuudo Spiritui istum
dare locum, sed resistite precibus ac suspirijs, ut
qui hoc die victus est, adversus vos non existat

victor, exitiumq; suum vestro ulciscatur: Pa-
cite autem, ut intelligamus, cujus Spiritus filij si-
tis, non disseci intra vos cum Phariseis atq; in
peccatis obdurantes, sed compuncti ac contriti
corde & poenitentiam agentes, & donum Spi-
ritus sancti intra vos adepti, Ita scilicet sermo-
nem nostrum non gravate sed libenter accipien-
tes, securi adversus insidias Diaboli omnemq;
ejus catervam eritis, neq; desinent coelestes illi
nuncij, in salutem vestram emissi vigilijs excu-
bare circa vos, animasq; vestras in sinum Abra-
hae aliquando deportare. Et profecto si aver-
si à peccatis, viam Domini institerimus, nostra
est promissio illa, quod inter manus nos laturi
Angeli ab offendiculis quibuscunq; custodituri
sunt. Squidem Deo obsequentes, non possumus
non ire & nostras vias, & comites habere eos,
qui in piorum ministerium emissi sunt. Illi ve-
ro, quorum hæc vita est, ut avaritiæ, immiseri-
cordiæ, crapularum, temeritatis, alienæ procura-
tionis, iniquitatis, omnisq; cauteriatæ con-
scientiæ rei, protervia ipsa ac impotētia adversus
criminum censores sese vindicent, quid habent
quæso, quo se adversus Diabolum communicare
unquam possint? Ipsa illa mortis hora, cui
quantoq; terrori futura sit, hoc quidem, ò Aca-
demiæ ciues, serio cogitemus,

Ton

<i>Tandem fatiscat cœcitas,</i>	<i>Oculive peccent lubrici,</i>
<i>Quenosmet in praeceps</i>	<i>Ne noxa corpꝰ inquinet;</i>
<i>diu,</i>	<i>Speculator adstat desuper</i>
<i>Lapsos sinistris gressibus</i>	<i>Quinos diebus omnibus,</i>
<i>Errore traxit devio.</i>	<i>Actꝰqꝰ nostros prospicit,</i>
<i>Hæc lux serenū conferat,</i>	<i>Aluce prima in vesperū,</i>
<i>Purosqꝰ nos præstet sibi,</i>	<i>Hic testis, hic est arbiter,</i>
<i>Nihil loquamur subdolū;</i>	<i>Hic intuetur, quicquid est</i>
<i>Voluamus obscurū nihil.</i>	<i>Humana quod mens</i>
<i>Sic tota decurrat dies,</i>	<i>concepit,</i>
<i>Ne lingua mendax, ne</i>	<i>Hunc nemo fallit judi-</i>
<i>manus,</i>	<i>cem.</i>

P. P. ipso Festo MICHALIS
Anno Salvatoris

CIO IO CXXXIIX.

102

Satyrice, fatua, rustica muliebri (ne
festivitate similes nos oblectemus, Deu
patientis acerbissimum supplicium aug
ristemus, pietatem, & honestatem la
Christianos plus quam barbara, Eibnia
turpitudinis ac deformitatis condemne
flagitium esse putabimus, parvulos, quoe
dere, proximos, quod leges etiam crea
Neg, enim hic valebit illud Aristippi

ὁ ὡς δ' ὁ σὺ φωνεῖς δ' ἀνὰ φθ
inq; Bacchanali

Mens temperata ritē, n
Perinde quasi a fectore liber sit, qui in
aquam cadit, non madesiat. Neg, mi
tudo jam vires nata quemquā excusa
lum, cujus hac sententia est ad Rom.
De τῷ ἀνὴρ τῆς φ, ἀλλὰ μετὰ μὲν φ
vods εἰς τὸ Ἐ. Ne configuremini secu
mini per renovationem mentis vestrae,
sit voluntas DEI bona illa, accepta a
adhortatione verē Apostolica, verē
DEUM precor, ut pœnam Bacchan
ceteraq; impietate nostram Academ
viter adsligente adtractam clementer
mitiger, atq; ita temperet, ut ne juxta i
ἐχθρὸς amicus, & iustus (si quis apud no
hoste, & injusto pereat. Faciamus, qu
culcat, abnegemus impietatem, volupt
tillationes carnis, cor fastu inflatu
tam, animum amarulentum, denig
convitiis mendaciis rinctos, deponamus

